

focus

Ton Vinken uit Zomeren

Deze FOCUS vestigt de aandacht op de uitvinder van de One Piece Cody: een vliegeraar van het eerste uur. Behalve met vliegeren houdt hij zich met alles bezig waar enige creativiteit voor nodig is. In dit artikel komt slechts een greep van de dingen ter sprake die Ton ooit gedaan heeft.

Het maken van een afspraak met Ton was heel eenvoudig. "Wanneer ik tijd heb? Kom nu maar als je wilt!". Als ik even later binnenkom zit Ton aan tafel en is met bamboe bezig. Het worden penen om papieren vliegers mee te beschilderen. Terwijl hij begint te praten, pakt hij een papiertje en knipt er een vogelvliegertje van, daarna een One-piece-Cody. En terwijl hij een tetraëder aan het knippen is vertelt hij: "Ik probeer mensen te prikkelen en probeer ze aan het denken te zetten. Ik probeer ideeën uit te wisselen door met modelletjes te spelen. Maken, selecteren en vooral weggooien. Je staat er verbaasd over wat er uiteindelijk uitkomt. En als het kleine vliegertje vliegt, dan vliegt een groot exemplaar zeker". Een doos met een grote verzameling kleine vliegertjes blijkt het resultaat te zijn van zo'n knipavontuur tijdens een vliegerfeest dat kort geleden heeft plaatsgevonden.

Ton is dan ook een vaak geziene verschijning in de workshopruimten van vliegerfestivals, waar hij knippend en kletsend de ene vlieger na de andere maakt. Want workshops doet Ton vaak. "Van tevoren weet ik niet wat ik tijdens zo'n workshop ga doen. Komende week gaan we naar Fréjus. We gooien een hoop rommel in de bus en als er één kind is, doen we al een workshop. De inspiratie ontstaat wel als we ter plekke zijn".

Zo ook deze zomer in Dieppe, waar het basisidee was "in 10 dagen een vlieger bouwen in het thema van het festival". In het vorige nummer hebben we kunnen lezen wat het resultaat is geworden: een schip van bamboe met Genki-zeilen. Geen bouwtekeningen, maar improvisatie van het eerste sprietje bamboe tot het laatste knoopje.

Eén van de sterkste staaltjes van Ton's workshops is wel die van Kites On Ice (Madison, USA). Bij een groot vliegerfeest op z'n Amerikaans wilde de organisatie dat de bijna 20.000 bezoekende kinderen zelf een vlieger konden maken. Wie durft zoiets te organiseren? Met een

groot aantal vrijwilligers, een uitgekende logistiek en gedegen voorwerk heeft Ton dit tot een goed einde weten te brengen.

En zo doet Ton niet alleen workshops met vliegers maar ook met hete luchtballonnen. Foto's van padvindsters die hete luchtballonnen gemaakt hebben in de vorm van een voetbal, een bierfles en een condoom geven de sfeer van zijn workshops goed weer.

In Nederland komt Ton niet veel op vliegerfeesten, tenzij voor zijn eigen plezier. Als mensen willen dat hij er workshops komt doen, dan komt er wel een rekening op tafel. Ton gaat vaak naar het buitenland. En wie met hem mee gaat, weet dat er niet afgezien hoeft te worden. Hij zorgt er, met zijn Bourgondische

levensstijl, zeker voor dat de inwendige mens niets tekort komt.

Tot een aantal jaren geleden organiseerde Ton in Someren jaarlijks het plaatselijke vliegerfeest. Eigenlijk was het meer een "vliegfeest": alles wat kon vliegen, kreeg een plekje op het festival. Zo zag het publiek niet alleen vliegers, maar ook luchtballonnen, boomerangs, modelhelikopters enzovoorts, soms tot grote ergernis van de vliegeraars. De eerste keer was dit festival er puur voor het plezier van de organisatie. Maar het werd een groot succes, wat de verplichting gaf er mee door te gaan. Mede door Ton's inspanning kende het festival vele

hoogtepunten, waaronder de grote nachtshow met vleermuizen en skeletpakken, laser en muziek.

Na 10 jaar vond Ton het genoeg geweest: hij wilde zijn vrijheid terug. Wel organiseerde hij met Frank Rooiakkers nog het eerste Brabantse Indoor Vliegerfeest (in een grote tennishal!) met een laserlichtshow die zijn gelijke nog niet heeft gehad (Zie Drachen 4/96).

Dat voor Ton zijn vrijheid belangrijk is, is goed te zien in de manier waarop zijn vliegerclub is opgezet: als je een vlieger oplaait op het verenigingsveld, dan ben je lid. Geen contributie, helemaal niets. Als je iets wilt organiseren: ga je gang. Als je niet mee wilt doen: ook heel goed. Verplichtingen beperken de creativiteit en creativiteit staat bij Ton hoog in het vaandel.

Rondkijkend naar de vele verschillende uitingen van creativiteit in en om het huis wordt bevestigd dat Ton en Maria heel ongebonden mensen zijn. Ik hoop nog veel van ze te horen en te zien!

Peter Simons, Mierlo.